

بررسی الگوی رشد چغندر قند در منطقه دزفول

Study of sugar beet growth pattern in Dezful area

حمد شریفی^۱، مصطفی حسین پور^۲ و جواد گوهري^۳

چکیده

به منظور بررسی وضعیت رشد چغندر قند در منطقه دزفول طی سه سال زراعی (۷۷-۷۶، ۷۵-۷۶ و ۷۴-۷۵) آزمایشی در قالب طرح بلوكهای کامل تصادفی با چهار تکرار و ۲۰ تیمار در مرکز تحقیقات کشاورزی صفوی آباد اجرا گردید. تیمارهای آزمایش شامل برداشت چغندر قند در فواصل زمانی هر دو هفته یک بار از حدود ۴۷-۷۰ روز پس از سبز شدن تا برداشت نهایی بود. رقم مورد کاشت BR1 و زمان کاشت در هر سال اول مهرماه بود. سالهای مختلف از نظر تاثیر بر عملکرد کمی و کیفی چغندر قند با یکدیگر اختلاف معنی داری نشان دادند. در هر سه سال در حدود ۲۰۰ روز پس از سبز شدن حداقل عملکرد کل محصول تر حاصل گردید. رشد ریشه در تمام سالها از ابتدای فصل رشد حالت صعودی داشته ولی بسته به سال در حدود ۱۲۰ تا ۱۵۰ روز پس از سبز شدن بر شدت آن افزوده شده و تا ۲۴۰ روز ادامه داشت. بخش اعظم عملکرد چغندر قند تا حدود ۲۰۰ روز پس از سبز شدن به برگ و دمبرگ اختصاص داشت. از این زمان به بعد از رشد برگ و دمبرگ کاسته شده و رشد ریشه بر آنها پیشی گرفت. رشد طوقه از ابتدای استقرار بوته شروع و با سرعت کم ولی تقریباً یکسانی ادامه داشته است ولی رشد آن در حدود ۲۰۰ روز پس از سبز شدن به شدت افزایش یافت. روند تغییرات در صد قند بستگی به میزان رشد ریشه و درجه حرارت محیط داشته و بسته به سال در حدود ۱۲۰ تا ۱۵۰ روز پس از سبز شدن به حداقل مقدار خود رسید.

واژه های کلیدی: الگوی رشد، چغندر قند، دزفول، BR1، کاشت زمستانه، روند تغییرات وزن ریشه، درصد قند و طوقه

۲- موسسه تحقیقات چغندر قند کرج

۱- مرکز تحقیقات کشاورزی صفوی آباد

مقدمه

جمع آوری اطلاعات و شناخت کافی از نحوه رشد یک محصول و چگونگی واکنش آن به عوامل مختلف محیطی، نقش مهمی در مدیریت زراعی دارد. شرایط کاشت و برداشت چغندرقند در منطقه دزفول به گونه ای است که چغندرقند با تغییرات و نوسانات عوامل آب و هوایی فصل پاییز، زمستان و بهار مواجه می باشد. بنابراین بررسی الگوی رشد چغندرقند اطلاعات مفیدی در مورد نحوه واکنش و تطبیق چغندرقند و استفاده از آنها در جهت بهبود عوامل مدیریتی فراهم می کند. مراحل رشد چغندرقند و صفات مشخصه هر مرحله را می توان با رسم منحنی های رشد برگ و ریشه در کشت های بهاره و پائیزه به خوبی نشان داد. در مناطق سرد سیری به علت سردی هوا و خاک در بهار چغندرقند معمولاً پس از ۱۰۰ تا ۱۲۰ روز به پوشش کامل خود خواهد رسید(علیمرادی ۱۳۷۳). در چغندرهای کشت بهاره، منحنی رشد برگ به ویژه در مناطق شمالی که هوا و خاک در بهار سرد است، در مراحل اولیه کند می باشد. در این مناطق چغندرقند در دهه اول ارديبهشت به صورت دو برگی است و رشد سریع برگ تا اخر ژوئن (خرداد) انعام خواهد شد(علیمرادی ۱۳۷۳). پوشش کامل مؤثر در اواخر ماه جولای (تیر) حاصل می گردد، در صورتیکه رشد سریع ریشه تا ماه جولای (تیر) شروع نمی شود و ماکریزم رشد از بیست جولای تا اول سپتامبر (تیر تا شهریور) انجام می شود(علیمرادی ۱۳۷۳). با پیشرفت فصل رشد، وزن خشک ریشه نخیره ای و محتوای ساکاراز (بر حسب درصد وزن خشک) افزایش می یابد و تجمع آنها از منحنی ۲ شکل تبعیت می نماید(کولیوند ۱۳۷۴ و گوهري ۱۳۶۹). بدین معنی که در اوایل دوره رشد سرعت افزایش ماده خشک بظی بوده و سپس آهنگ سریعتری به خود گرفته و افزایش وزن خشک حدوداً تا ۱۲۰ روز پس از کاشت به وضوح قابل مشاهده است و پس از آن با روند کنترلی افزایش یافته و در انتهای دوره رشد به دلیل ریزش سریع برگها و عدم افزایش وزن ریشه تنزل می یابد. بیشترین وزن ماده خشک تجمعی گیاه در حدود ۱۶۰ روز پس از کاشت حاصل شد که معادل ۱۳۰/۰ تن در هکتار بود (گوهري ۱۳۶۹). دوره رشد چغندرقند

به وسیله زمان کاشت و برداشت آن تعیین می گردد. این دوره تحت شرایط اقلیمی و اکولوژیکی مختلف متفاوت است به طوری که در شرایط اروپای مرکزی حدود ۱۷۰ تا ۲۰۰ روز و در کشت زمستانه خوزستان حدود ۲۴۰ روز می باشد (کوچکی و همکاران ۱۳۷۲). کارترا و همکاران (Carter et al. 1984) طی مطالعه اثر برداشت‌های زود و دیر هنگام چغدرقند بر عملکرد کمی و کیفی آن به این نتیجه رسیدند که در برداشت‌های زودتر از زمان معمول در ماه اکتبر (مهر) ممکن است ماکریم پتانسیل تولید ساکارز تا ۳۵٪ کاهش یابد. کاهش پتانسیل تولیدی ساکارز در برداشت‌های زود هنگام به فاصله زمانی برداشت انجام شده تا تاریخ برداشت مطلوب منطقه بستگی دارد. لی و همکاران (Lee et al. 1987). گوهری در سال ۱۳۶۹ در بررسی اثر زمان کاشت و برداشت بر کمیت و کیفیت چغدرقند در مغان نتیجه گرفت که به طور کلی مقدار محصول ریشه با طول دوره رشد همبستگی مثبت و معنی داری در سطح ۹۹٪ دارد. عبدالهیان در سال ۱۳۷۱ در بررسی تغییرات پارامترهای کمی و کیفی رشد چغدرقند در تاریخهای مختلف کاشت در منطقه کرج نشان داد که از لحاظ عملکرد ریشه بین برداشت‌های مختلف اختلاف معنی دار وجود دارد و مقایسه میانگین عملکرد ریشه در برداشت‌های مختلف نشانگر آن است که در شرایط مساعد رشد چغدرقند، تأخیر در برداشت باعث افزایش وزن ریشه می گردد. کولیوند در سال ۱۳۷۴ طی مطالعه روند رشد چغدرقند در کرمانتشاه نشان داد که شکل گیری ریشه‌ها یک ماه پس از سبز شدن آغاز شد. سرعت افزایش وزن ریشه‌ها در طول خرداد ماه ملایم و افزایش آن در ماههای تیر و شهریور چشمگیر بود. افزایش وزن ریشه‌ها در مهرماه محسوس نبود گرچه تا اواسط آبانماه روند صعودی وزن ریشه‌ها ادامه داشت و پس از آن نه تنها افزایش وزن ریشه مشاهده نشد بلکه اندکی نیز کاهش یافت. بیشترین عملکرد ریشه در این تحقیق حدود ۶۳ تن در هکتار بوده است. شیشه گر (۱۲۵۰) طی آزمایشات متعددی در خصوص تعیین مناسبترین تاریخ کاشت و برداشت چغدرقند در منطقه دزفول به این نتیجه رسید که بین تاریخ‌های مختلف کاشت و برداشت از لحاظ عملکرد ریشه و سایر صفات کیفی تفاوت آماری

بررسی الگوی رشد چفندرقند

وجود داشته و در رابطه با طول دوره رشد اظهار داشت که به طور کلی هرچه برداشت از بهمن ماه به طرف خرداد امتداد یابد بر میزان عملکرد چفندرقند افزوده می‌گردد. همچنین آبشاهی (۱۳۵۱) طی آزمایشات متعدد در رابطه با تعیین تاریخ کاشت و برداشت چفندرقند در منطقه دزفول به این نتیجه رسید که با افزایش طول دوره رشد و تأخیر در برداشت عملکرد ریشه افزایش می‌یابد. همچنین روند تغییرات عملکرد قند در هکتار نیز از روند تغییرات عملکرد ریشه پیروی نموده است. درصد قند یکی از مهمترین اجزای عملکرد اقتصادی چفندرقند یعنی شکر قابل استحصال است که میزان آن تحت تأثیر فاکتورهای متعددی اعم از ژنتیپ، محیط و شرایط زراعی قرار می‌گیرد. دان و همکاران (Dunn et al. 1990) طی مطالعه غلظت کربوهیدراتهای محلول نسبت به تاریخ برداشت چفندرقند دریافتند که میانگین غلظت کربوهیدراتهای محلول در گیاه از ۲۱/۵ درصد در ۲۷ جولای (شش تیر) تا ۴۰ درصد در ۱۸ اکتبر (۲۶ مهر) بطور فزاینده‌ای افزایش یافت. شیشه‌گر (۱۳۵۰) با انجام آزمایشاتی در منطقه دزفول به این نتیجه رسید که از لحاظ درصد قند، برداشت‌های اسفند و خرداد تقریباً در یک سطح قرار داشته ولی نسبت به برداشت ۳۰ فروردین برتری نشان دادند، وی نتیجه گرفت که برداشت‌های دیرتر (دوره رشد بیشتر) از لحاظ عملکرد و حتی درصد قند در وضعیت بهتری قرار دارند و سرعت رشد و افزایش عملکرد ریشه گرفت که تغییرات درصد قند آنها در ماههای فروردین، اردیبهشت و خرداد بسیار بالاتر است. گوهری (۱۳۶۹) طی مطالعه تأثیر زمان کاشت و برداشت چفندرقند در مغان نتیجه گرفت که تغییرات درصد قند در زمانهای مختلف برداشت تفاوت معنی دار نشان نداده است.

مواد و روش‌ها

تحقیق حاضر به منظور بررسی وضعیت رشد چفندرقند پائیزه طی سالهای ۱۳۷۴ تا ۱۳۷۶ در مرکز تحقیقات صفتی آباد دزفول انجام شد. بدین منظور از اوایل شهریور ماه هر سال قطعه زمین یکنواختی انتخاب و پس از عملیات تهیه زمین (شامل

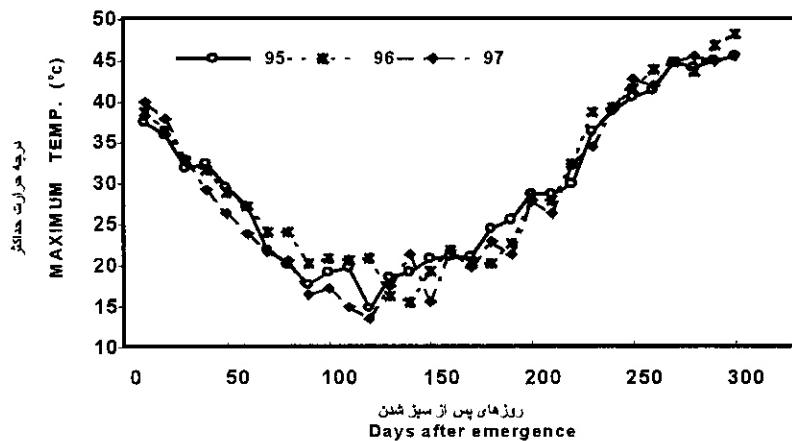
آبیاری، شخم، دیسک، ماله کشی و کودپاشی) در اوایل مهرماه اقدام به پیاده کردن و کاشت آزمایش گردید. مشخصات خاک محل آزمایش به تفکیک سال در جدول یک آمده است. قبل از کاشت، کود فسفات آمونیم به مقدار ۲۵۰ کیلوگرم و کود اوره به مقدار ۲۰۰ کیلوگرم در زمین مورد نظر پخش وزیر خاک برده شد. آزمایش در قالب طرح آماری بلوکهای کامل تصادفی با چهار تکرار و ۲۰ تیمار اجرا گردید. تیمارها شامل برداشت های متوالی با فواصل زمانی هر دو هفته یکبار تا برداشت نهایی بود. هر کرت از چهار خط کاشت به فواصل ۱۱ سانتیمتر و طول هشت متر تشکیل می شد. از بذر رقم BRI ایرانی جهت کشت استفاده گردید. پس از کشت بلافضله آبیاری صورت گرفت و در حدود چهار روز پس از آبیاری بذور سبز شدند. در مرحله دو برگی چغندرقند(در حدود ۱۴ روز پس از سبز شدن) برای جلوگیری از خسارت اگروتیس و برگخوارها سمپاشی با استفاده از سم دورسیان به میزان دو لیتر در هکتار انجام شد. در مرحله ۶-۴ برگی عملیات داشت شامل تنک (فاصله ۲۰ سانتیمتر)، مبارزه با علفهای هرز(کولتیواتور و سموم علف کش) صورت گرفت. پس از استقرار کامل بوته های چغندرقند بسته به سال در حدود ۴۷ تا ۷۰ روز پس از سبز شدن، اولین برداشت انجام شد. سطح برداشت در هر مرحله شامل دو خط وسط هر کرت با حذف نیم متر حاشیه از بالا و پایین بود(۸/۵۴ متر مربع). در هر مرحله وزن کل تر هر کرت تعیین و سپس قسمتهای مختلف گیاه چغندرقند (ریشه، طوقه، برگ و دمبرگ) از یکدیگر جدا و وزن تر آنها تعیین گردید. به منظور تعیین وزن ماده خشک، مقداری از هر قسمت توزین و در داخل آون در درجه حرارت ۵۵ درجه سانتیگراد به مدت ۷۲ ساعت قرار داده شد. از ریشه ها، به منظور تعیین درصد قند و سایر ترکیبات، خمیر تهیه و به آزمایشگاه ارسال گردید. پس از جمع آوری داده ها تحلیل های مناسب برای بررسی روابط بین صفات مختلف چغندرقند با روزهای پس از سبز شدن صورت پذیرفت.

جدول ۱ : مشخصات خاک محل آزمایش به تفکیک سال

Table1 Soil characteristics in location of experiment

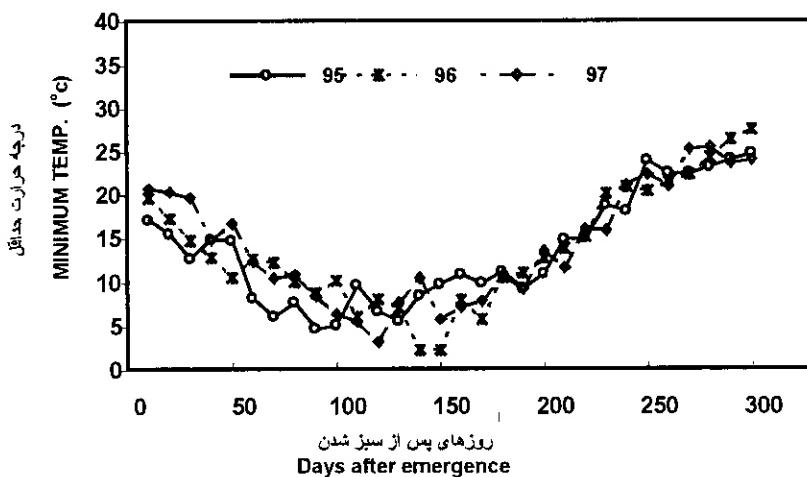
سال Year	عمق Depth (Cm)	Ec (DS/m ²)	pH	ازت کل Total N	فسفر قابل جذب Ava. P (ppm)	پتاس قابل جذب Ava. K (ppm)
95-96	0-30	0.66	7.86	518	7.42	91.4
30-60	0.58	7.96	590	4.84	70.4	
96-97	0-30	0.72	662	13.68	135.5	
30-60	0.61	7.8	710	9.7	112	
97-98	0-30	0.64	650	5.30	112.5	
30-60	0.66	7.9	-	-	-	

درجه حرارت در اوایل فصل رشد (اوایل مهر) بالا بوده و با گذشت زمان رو به کاهش گذاشت که بسته به سال در اواخر دی و اوایل بهمن به حداقل خود رسید. پس از این زمان دما مجدداً رو به افزایش گذاشت و در اوخر فصل به حداقل رسید (شکلهای ۱ و ۲). میزان بارندگی از سالی به سال دیگر بسیار مقاومت بود به طوریکه سال ۷۵-۷۶ با ۲۴۴/۱ میلی متر کمترین و سال ۷۶-۷۷ با ۴۳۹/۸ میلی متر بالاترین میزان بارندگی را داشتند. در بین سه سال، سال ۷۴ گرمترین و سال ۷۶ سریترین سال بود. تاخیر در بارندگی در اوایل فصل جهت انجام بهتر عملیات داشت چغندر قند مناسب می باشد و هر چه بارندگی در اوخر فصل اتفاق بیفتد موجب افزایش عملکرد چغندر قند خواهد شد. شکل سه پراکنش بارندگی ماهانه را در سالهای آزمایش نشان می دهد.

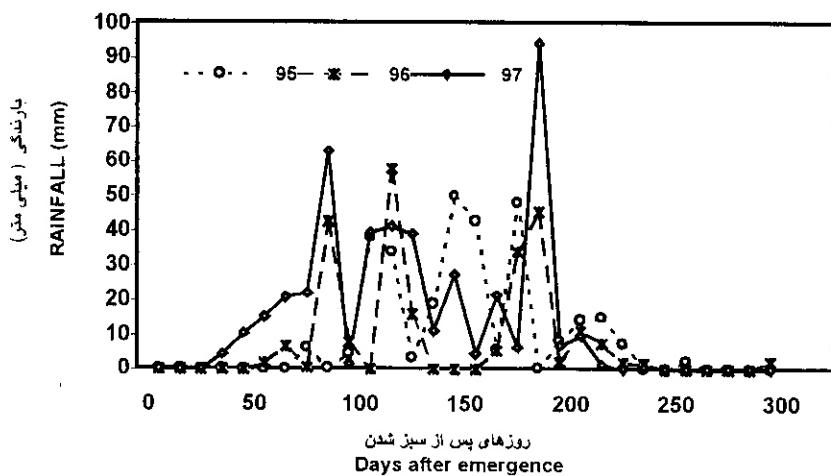
شکل ۱- درجه حرارت حداکثر در طول فصل رشد چغندر قند

Fig. 1 Maximum temprature during growth season

شکل ۲- درجه حرارت حداقل در طول فصل رشد چغندر قند

Fig. 2 Minimum temprature during growth season

شکل ۲- پراکنش بارندگی در طول فصل رشد چغندرقند
Fig. 3 Distribution of rainfall during growth season

نتایج و بحث

عملکرد ماده تر و خشک کل

شكلهای چهار و پنج روند افزایش وزن تر و خشک کل چغندرقند را طی سه سال آزمایش نشان می دهد. سالهای ۷۴ و ۷۵ به دلیل برخوردار بودن از دمای مناسب برای رشد چغندرقند، میزان و پراکنش مطلوب بارندگی، عملکرد ماده تر و خشک بالاتری داشتند. در سال ۷۶ به دلیل وقوع بارندگی در اوایل فصل، کولتیواتور انجام نشد و از طرفی به دلیل دمای پایین و بارندگی فراوان که وقوع آنها عمدتاً در فصل زمستان بود، چغندرقند از رشد مطلوبی برخوردار نمود. بارندگی فراوان موجب آلودگی چغندرقند به بیماری سرکوسپورا در این سال گردید. جدول دو، سه و چهار به ترتیب مقادیر واقعی عملکردتر و خشک چغندرقند را برای سه سال آزمایش نشان می دهد. توابع بدست آمده برای ماده تر و خشک نسبت به روزهای پس از سبز شدن به صورت نمایی بود($R^2=0.74-0.75$) مربوطه در سطح ۵٪ معنی دار بود). در سال ۷۴-۷۵ حداقل عملکرد ماده تر در حدود ۲۰۷ روز پس از سبز شدن به دست آمد در حالیکه برای سالهای ۷۵-۷۶ و ۷۶-۷۷ به ترتیب در حدود ۲۱۴ و ۱۸۰ روز پس از سبز شدن بدست آمد. حداقل عملکرد ماده خشک برای سال ۷۴-۷۵ در حدود ۳۰۰ روز پس از

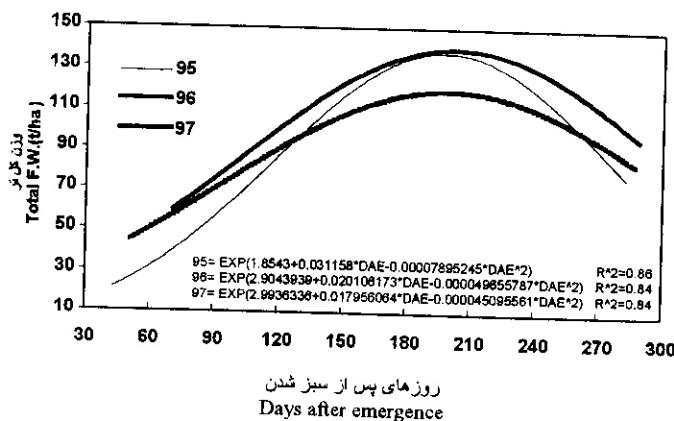
سبز شدن و برای سالهای ۷۵-۷۶ و ۷۶-۷۷ به ترتیب در حدود ۲۴۶ و ۲۶۴ روز پس از سبز شدن بدست آمد. علت عدم تطابق حداکثر وزن تر و خشک در این است که حداکثر وزن تر زمانی بدست می‌آید که بخش اعظم گیاه را برگ و دمبرگ تشکیل داده باشد، زیرا ماده خشک برگ و دمبرگ نسبت به ریشه کمتر است. در حالیکه در آخر فصل عملکرد ماده تر عمده از ریشه که درصد ماده خشک آن بیشتر است، تشکیل می‌گردد.

برگ و دمبرگ

برگ و دمبرگ در اوایل فصل رشد قسمت عمده گیاه چغندر قند را تشکیل می‌دهد. به طوری که روند رشد برگ و دمبرگ طی سه سال مورد بررسی مشابه بوده به طوری که در اوایل فصل رشد تا حدود یک ماه پس از سبز شدن برگ و دمبرگ از رشد نسبتاً کندی برخوردارند. اما پس از این زمان با سرعت شدن دما و مساعد شدن آن برای تولید برگ و دمبرگ بر رشد آنها افزوده می‌گردد. این افزایش تا حدود ۲۰۰ روز پس از سبز شدن ادامه یافته و پس از آن تا آخر فصل کاهش می‌یابد. البته در طول فصل زمستان وقوع سرما و پائین آمدن درجه حرارت سبب می‌گردد که رشد برگ و دمبرگ دچار توقف و کاهش شود. اما با افزایش دما در اوایل اسفند رشد برگ و دمبرگ مجدداً رو به افزایش می‌گذارد.

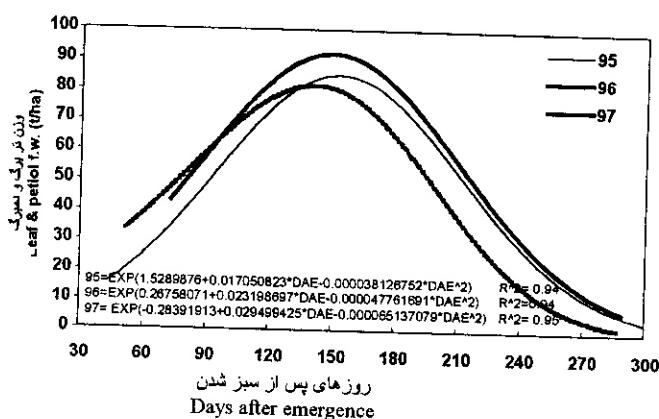
شکلهای شش و هفت به ترتیب عملکرد ماده تر و خشک برگ و دمبرگ را نشان می‌دهند. سال ۷۵ نسبت به دو سال دیگر در تمام طول دوره رشد از عملکرد ماده تر بیشتری برخوردار بود، در حالیکه برگ و دمبرگ تا حدود ۱۵۰ روز پس از سبز شدن در سال ۷۶ بیشتر از سال ۷۴ بوده و از این زمان به بعد مقدار برگ و دمبرگ در سال ۷۴ بر سال ۷۶ برتری پیدا می‌کند.

بررسی الگوی رشد چغندر قند

شکل ۴- وزن ترک چغندر قند طی سه سال زراعی

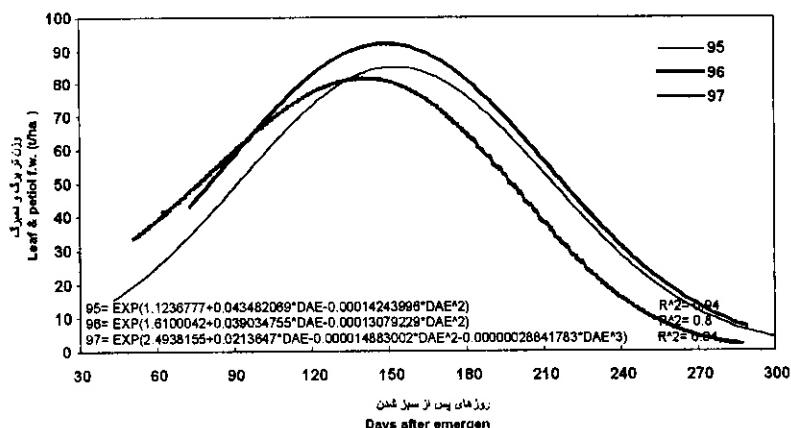
Fig. 4 Total fresh weight of sugar beet

شکل ۵- روند تجمع ماده خشک چغندر قند طی سه سال زراعی

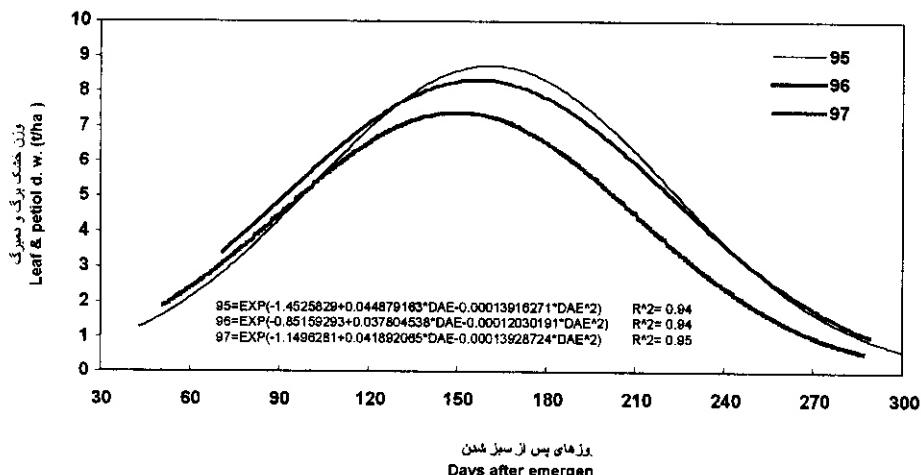
Fig. 5 Total dry weight of sugar beet

حداکثر وزن تر برگ و دمبرگ بسته به سال بین ۱۵۰ تا ۱۸۰ روز پس از سبز شدن بدست می آید. بیشترین مقدار وزن تر برگ و دمبرگ مربوط به سال ۱۳۷۵ با ۸۷/۶ تن در هکتار بود. ترتیب سالها از نظر عملکرد ماده خشک برگ و دمبرگ با عملکرد تر آنها تقاضت نشان داد. به طوری که در سال ۷۴ عملکرد ماده خشک برگ و دمبرگ بیشتری نسبت به دو سال دیگر بدست آمد و سالهای ۷۵ و ۷۶ در سطوح بعدی قرار گرفتند. جداول دو تا چهار عملکرد واقعی ماده تر و خشک برگ و دمبرگ را نشان می دهد. روابط بدست آمده برای وزن تر و خشک برگ و دمبرگ نسبت به روزهای پس از سبز شدن به صورت نمایی از نوع درجه دوم بود (R^2) مربوطه در سطح ۵٪ معنی دار بود).

شکل ۶- وزن تر برگ و دمبرگ چندین رقند طی سه سال زراعی
Fig. 6 Fresh weight of leaf and petiole of sugar beet

بررسی الگوی رشد چغندر قند ...

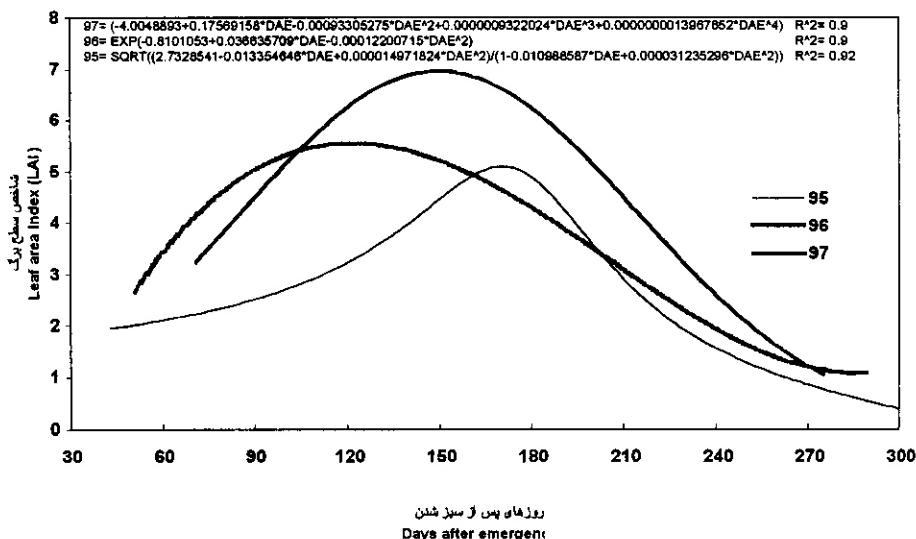
شکل ۷- روند تجمع ماده خشک برگ و دمبرگ چغندر قند طی سه سال زراعی

Fig. 7 Leaf and petiole dry weight during growth season

شاخص سطح برگ

روندهای کلی شاخص سطح برگ در طی سالهای مورد مطالعه تقریباً مشابه بوده به طوری که از ابتدا تا اواسط فصل حالت افزایشی داشته و بعد از این زمان تا آخر فصل رو به کاهش می‌رود. زمان رسیدن سطح برگ به حداقل مقدار خود در سالهای مختلف، مقاومت بود (شکل ۸) همچنین نوع رابطه بست آمده بین سطح برگ و روزهای پس از سبز شدن برای سالها با یکدیگر تفاوت نشان داد ($R^2=0.82$) مربوطه در سطح ۵٪ معنی دار بود). حداقل شاخص سطح برگ در سال ۷۶ نسبت به دو سال دیگر زودتر اتفاق افتاد و سالهای ۷۵ و ۷۴ به ترتیب در سطوح بعدی قرار گرفتند. دوام سطح برگ در سالهای ۷۵ و ۷۶ نسبت به سال ۷۴ بیشتر بود، ضمناً اینکه شاخص سطح برگ در سالهای ۷۵ و ۷۶ نسبت به سال ۷۴ در سطح بالاتری قرار داشت. حداقل سطح برگ در سال ۷۴ در حدود ۱۷۰ روز پس از سبز شدن و در سالهای ۷۵ و ۷۶ به ترتیب در ۱۳۷ و ۱۰۰ روز پس از سبز شدن اتفاق افتاد. حداقل

میزان شاخص سطح برگ مربوط به سال ۷۵ با ۷/۲ و سالهای ۷۶ و ۷۴ به ترتیب با ۵/۸ و ۴/۴ در رتبه های بعد قرار گرفتند. جداول دو تا چهار شاخص سطح برگ اندازه گیری شده سالهای مختلف را نشان می دهد.

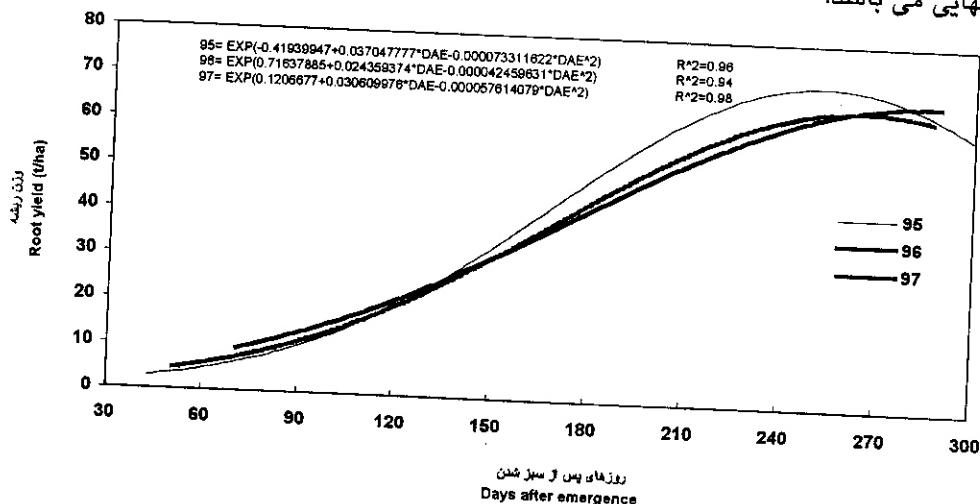
شکل ۸-شاخص سطح برگ چفدرقد طی سه سال زراعی

Fig. 8 Leaf area index during growth season

ریشه و طوقه

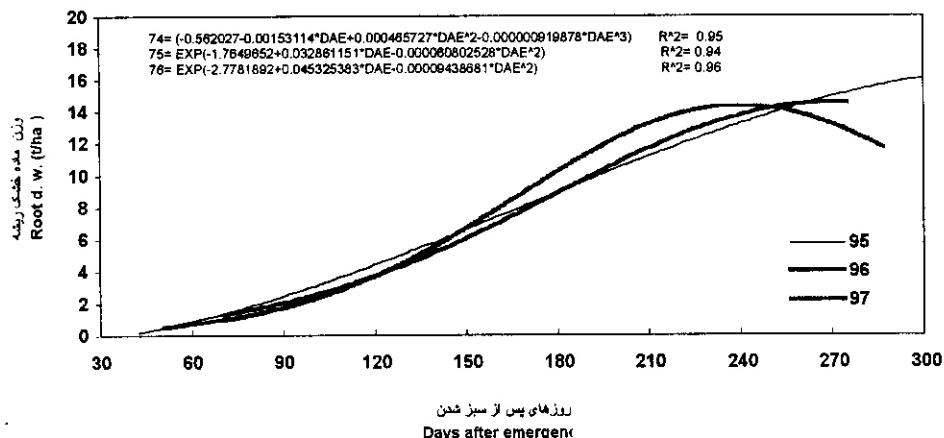
وجود فضای کافی (تراکم بوته مناسب) برای رشد برگ و دمبرگ در ابتدای فصل، عدم وجود علف هرز و دسترسی مناسب به مواد غذایی کافی تا ۱۵۰ روز پس از سبز شدن از جمله شرایط مناسب برای دستیابی به عملکرد ریشه مطلوب می باشد. رشد ریشه در این منطقه تا حدود ۷۰ روز پس از سبز شدن بسیار ناقص بوده، به طوری که وزن تک ریشه در حدود ۱۰۰ گرم بود. به طور کلی الگوی رشد

ریشه برای هر سه سال یکسان است با این تفاوت که شرایط سال تعیین کننده عملکرد نهایی می باشد.

شکل ۹- تغییرات وزن تر ریشه چغندر قند طی سه سال زراعی
Fig. 9 Root yield of sugar beet

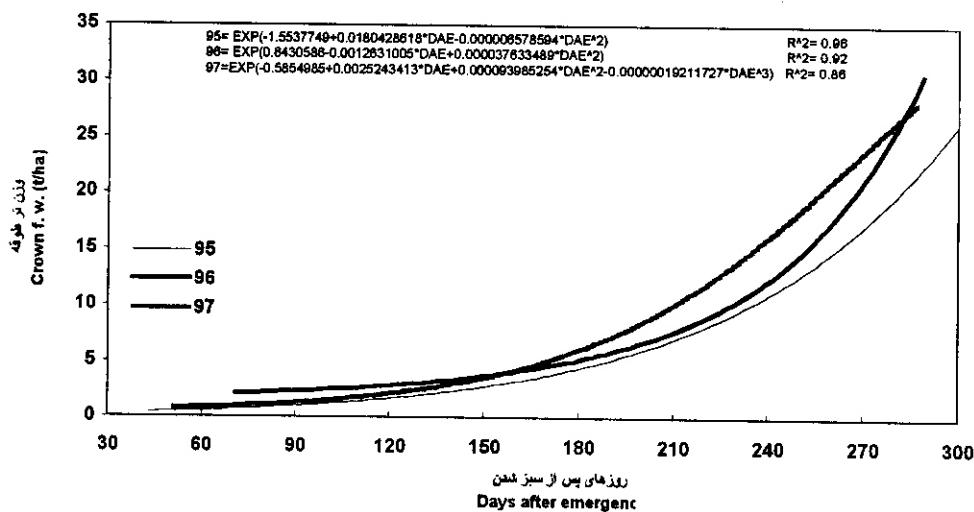
همان طوری که در شکل نه مشاهده می شود عملکرد ریشه تا حدود ۱۵۰ روز پس از سبز شدن برای تمام سالها مشابه می باشد و در طول این ۱۵۰ روز رشد ریشه نسبت به برگ و دمبرگ کنتر می باشد. از این زمان به بعد تا حدود ۲۴۰ روز پس از سبز شدن رشد ریشه به شدت افزایش یافته و این روند برای تمام سالها مشاهده می شود. چنانچه طول دوره رشد موثر را ۲۴۰ روز در نظر بگیریم سال ۷۵ با ۷۴ تن در هکتار بالاترین عملکرد ریشه را داشته و سالهای ۷۶ و ۷۴ در سطوح بعدی قرار می گیرند. رشد اصلی ریشه از اوآخر بهمن شروع شده و تا آخر فصل ادامه می یابد. بنابراین عدم مصرف کودهای نیتروژن دار به منظور جلوگیری از رشد مجدد برگها می تواند نقش مهمی در بهبود عملکرد ریشه با درصد قند بالا داشته باشد. شکل ۱۰ روند تجمع ماده خشک در ریشه را نشان می دهد.

شکل ۱۰- روند تجمع ماده خشک ریشه چغدرقند طی سه سال زراعی

Fig. 10 Root dry weight during growth season

شکل ۱۱ روند رشد طوقه در ملو فصل رشد را نشان می دهد. همان طوری که مشاهده می شود رشد طوقة در ابتدای فصل بسیار کند بوده و تا حدود ۱۲۰ روز پس از سبز شدن مقدار آن به بیش از دو تن در هکتار نمی رسد. از این مرحله به بعد رشد آن افزایش یافته و بیشترین افزایش رشد بین ۲۱۰ روز تا آخر فصل می باشد ($R^2=0.95$) بدست آمده برای معادلات وزن تر و خشک ریشه و وزن طوقه در سطح ۵٪ معنی دار بود). علت افزایش رشد طوقة از بین رفتن برگها و بر جای ماشن باقیمانده آنها بر روی ریشه می باشد. بیشترین مقدار طوقة مربوط به سال ۷۶ بسوده و سالهای ۷۵ و ۷۴ به ترتیب در رتبه های بعدی قرار گرفتند. یکی از مشکلات چغدرقند در این منطقه وجود طوقة زیاد است که گاهی ۱۰ تا ۲۰ درصد وزن ریشه را شامل می شود. وجود طوقة بر روی ریشه و وارد شدن آن به کارخانه، به دلیل بالا بودن ناخالصیهای موجود در آن، استحصال شکر را کاهش می دهد.

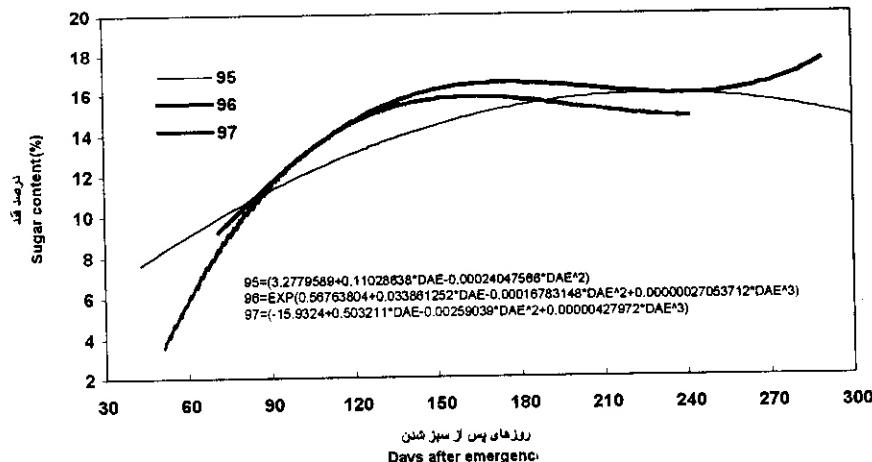

شکل ۱۱- وزن تر طوقة طی سه سال زراعی
Fig. 11 Crown fresh weight of sugar beet

درصد قند

الگوی تجمع قند در ریشه طی سه سال تقریباً مشابه بود. به این ترتیب که در ابتدای فصل درصد قند پایین بود و با گذشت فصل رو به افزایش می گذارد. درصد قند در سالهای ۷۵-۷۶، ۷۴-۷۶ و ۷۵-۷۷ به ترتیب در حدود ۱۴۳ و ۱۶۰ روز پس از سبز شدن به حداکثر رسید (به ترتیب ۱۵/۶، ۱۷/۶ و ۱۶/۲ درصد) و پس از آن تا اواخر فصل رو به کاهش گذاشت. روند کلی درصد قند در این منطقه به گونه ای است که حداکثر آن در فصل زمستان (اوخر بهمن و اوایل اسفند) حاصل می شود و حاکی از آن است که دمای پایین برای تجمع قند شرایط مساعدی را ایجاد می کند به این صورت که مواد ساخته شده عمدهاً به صورت قند در ریشه ها ذخیره می شود. الگوی تغییرات درصد قند از وضعیت دمایی تبعیت می نماید به طوری که با شروع گرمای سریع شدن رشد ریشه و اندام هوایی درصد قند رو به کاهش می گذارد. شکل ۱۲ الگوی تجمع قند (معادلات مربوطه با R^2 معنی دار در سطح ۵٪) را طی سه سال مورد بررسی نشان می دهد. تجمع قند در سال ۷۴ با شبیه نسبتاً ملایمی تا اوخر

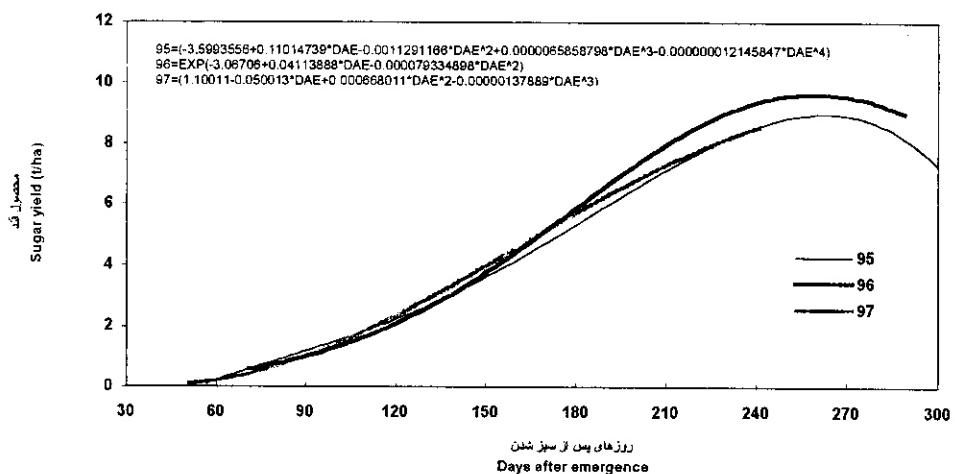
فصل که در حدود ۲۴۰ می باشد، حالت افزایشی دارد. در حالیکه سرعت تجمع قند در سالهای ۷۵ و ۷۶ بیشتر بوده و نوسان آن نیز بیشتر می باشد. جدول دو تا چهار مقادیر واقعی درصد قند را برای سالهای مورد مطالعه نشان می دهد.

شکل ۱۲- روند تجمع قند چغندرقند طی سه سال زراعی

Fig. 12 Sugar content during growth season

با شروع گرما در اوایل بهار درصد قند کاهش می یابد ولی به دلیل افزایش رشد ریشه، کاهش درصد قند تاثیرگذاری بر کاهش عملکرد شکر دارد. چغندرقند در حدود ۲۴۰ روز پس از سبز شدن به حداقل عملکرد ریشه می رسد (شکل ۹) تقریباً در همین زمان حداقل عملکرد شکر بدست می آید. بیشترین و کمترین عملکرد شکر به ترتیب مربوط به سالهای ۷۵-۷۶ و ۷۶-۷۷ با $10/4$ و $8/3$ تن در هکتار می باشد(جداول ۲ تا ۴). شکل ۱۲ الگوی عملکرد شکر (معادلات مربوطه با R^2 معنی دار در سطح ۵%) را طی سه سال آزمایش نشان می دهد.

شکل ۱۳- عملکرد شکر چغندرقند طی سه سال زراعی

Fig. 13 Sugar yield of sugar beet

با توجه به نتایج حاصله بهترین زمان برداشت در منطقه دزفول ۲۴۰-۲۶۰ روز بعد از سبز شدن، مطابق با دهه سوم اردیبهشت تا دهه سوم خرداد ماه و بهترین دمای رشد ریشه و برگ به ترتیب ۲۱ و ۱۱ درجه سانتیگراد می باشد. حداکثر شکر سفید تولیدی در محدوده ۲۶۰ روز بدست آمد. چنانچه برداشت به هر دلیلی از حدود اپتیمم دوره رشد به تأخیر افتاد شکر را به نبال خواهد داشت. در این آزمایش افت شکر ناشی از تأخیر در برداشت از ۲۶۰ روز به ۳۰۰ روز معادل $1/5$ تا دو تن در هکتار بوده است. از آن جایی که بررسی وضعیت رشد چغندرقند در رابطه با عوامل آب و هوایی می باشد، طی سه سال آزمایش مشخص گردید که گرچه شرایط سال تعیین کننده میزان عملکرد نهایی می باشد، با وجود این عملکرد چغندرقند در تمام سالها بالاتر از ۶۰ تن در هکتار بوده که این حاکی از وجود شرایط لازم برای رشد چغندرقند در منطقه می باشد. چنانچه سایر عوامل که در کنترل زارع می باشد در حد مطلوب اجرا گردد. دستیابی به عملکردهای بیش از ۶۰ تن در هکتار امکان پذیر است. در منطقه دزفول به دلیل محدودیت ظرفیت کارخانه همواره قسمتی از مزارع از حدود ۲۰۰ روز پس از سبز شدن برداشت می شوند. این مسئله موجب می شود که عملکرد محصول زارعین کاهش یابد. بنابراین کارخانه قند بایستی با برنامه ریزی صحیح در

خصوص تعیین اراضی مستعد منطقه از نظر داشتن شرایط مطلوب برای رشد چگندرقند و همچنین تعیین تاریخهای کاشت و برداشت مناسب در سطح منطقه و داشتن نظارت کافی بر این عملیات و ملزم کردن زارعین به رعایت آنها، نسبت به افزایش محصول چگندرقند اقدام نماید.

بررسی الگوی رشد چند مرغوب ...
 جدول ۲ - صفات اندازه گیری شده در طول فصل رشد در سال زراعی ۹۵-۹۶

Table 2 Different characteristics measured during growth season in 95-96

S.Y.	S.C.	L.A.I	W.	R.D.W.	R.F.W.	Biomass (t/ha)	Harvest date	F.W.	وزن خشک کل (t/ha)		وزن خشک برگ و دسته (t/ha)		وزن ترکی و دسته (t/ha)		سازه برداشت	تاریخ برداشت
									وزن خشک برگ	وزن دسته	وزن ترکی	وزن دسته	وزن خشک کل	وزن ترک		
0.1	4.8	1.4	0.3	0.8	12.1	0.1	1.5	0.93	13.7	74.8.14	1					
0.2	8.2	2.3	0.7	2.3	30.0	0.7	5.0	3.2	35.6	74.8.28	2					
0.5	11.3	2.4	0.8	3.5	39.7	1.1	8.1	4.8	48.6	74.9.12	3					
0.8	11.4	2.8	1.0	3.8	40.0	1.9	11	5.9	52.0	74.9.26	4					
1.6	13.8	2.9	1.6	6.5	58.8	3.3	16.5	10.2	76.8	74.10.11	5					
1.9	12.9	2.6	2.0	6.2	60.8	4.0	21	10.7	83.8	74.10.25	6					
2.3	14.4	2.8	1.7	7.0	63.8	4.5	21.2	11.9	86.7	74.11.8	7					
3.8	15.6	3.7	2.3	8.7	79.0	6.4	29.5	15.8	110.8	74.11.23	8					
3.8	14.0	3.1	2.2	8.2	87.2	6.7	33.6	15.4	123.1	74.12.6	9					
4.4	14.4	4.8	4.1	8.7	82.3	7.0	36.5	16.6	122.9	74.12.20	10					
5.5	14.8	4.7	4.0	8.3	83.6	9.0	43	18.2	130.6	75.1.11	11					
7.3	14.8	3.5	5.2	8.3	78.9	12.1	57.5	21.5	141.7	75.1.29	12					
7.8	14.6	2.0	9.0	4.4	40.6	12.0	63.6	18.5	113.2	75.2.13	13					
8.5	14.7	1.9	11.2	3.0	30.5	13.6	68.6	18.8	110.3	75.2.27	14					
8.6	15.2	1.1	14.1	1.9	14.4	14.2	68.1	19.01	96.7	75.3.16	15					
8.9	16.0	1.0	22.2	1.5	10.4	14.1	65.3	20.2	98.0	75.3.29	16					
8.5	15.7	0.5	19.9	1.1	7.7	14.5	64.8	20.01	92.4	75.4.12	17					
10.1	15.8	0.2	23.8	0.8	4.7	16.7	75.1	22.7	103.6	75.4.31	18					

C: Crown, R: Root, L: Leaf, F: Fresh, D: Dry, W: Weight

جدول ۲ - صفات اندازه گیری شده در طول فصل رشد در سال زراعی ۹۶-۹۷
Table 3 Characteristics measured during growth season in 96-97

سال زراعی	مکان	عرضه	عرضه	شاخن	وزن خشک برگ	وزن خشک و مدرع	وزن خشک برگ و مدرع	وزن خشک	وزن خشک کل	تاریخ نمو	تاریخ نمو	تاریخ برداشت	تاریخ برداشت	شماره				
S.Y.	(1/ha)	%	C.F.W	L. and P.D.	L. and P.F.	R.D.W.	W.	R.F.W	(t/ha)	R.F.W	(t/ha)	Biomass	F.W.	Harvest date	Harvest date	No		
0.5	9.8	3.2	2.2	3.1	42.7	1.0	8.3	4.3	53.3	75.9.18	1							
1.0	10.4	4.4	2.3	4.6	64.2	2.3	16.3	7.5	84.8	75.10.8	2							
1.7	13.6	5.2	2.4	6.0	72.7	3.1	17.1	9.6	93.7	75.10.23	3							
2.3	14.2	6.4	2.9	7.8	79.4	4.4	21.9	12.9	109.0	75.11.8	4							
3.3	16.3	7.3	2.7	7.9	68.4	5.6	25.2	14.1	99.5	75.11.25	5							
3.7	17.6	7.0	3.6	10.0	82.5	5.6	24.9	15.6	112.6	75.12.11	6							
4.6	16.8	6.8	4.2	8.9	82.0	6.7	32.1	16.4	122.8	75.12.26	7							
6.6	16.5	5.5	5.6	7.7	87.6	8.9	45.6	17.6	144.9	76.1.11	8							
6.7	15.9	7.2	4.3	8.3	85.0	10.8	48.7	20.0	138.6	76.1.25	9							
7.6	14.7	4.5	8.8	5.7	64.7	9.6	60.0	16.7	165.2	76.2.10	10							
8.0	15.6	2.1	11.6	3.2	30.7	12.9	59.2	18.5	121.4	76.2.25	11							
10.3	16.1	1.8	23.4	2.6	22.1	16.4	74.2	23.9	132.1	76.3.11	12							
10.4	16.9	1.8	22.1	2.0	14.7	16.1	69.1	23.0	119.1	76.3.26	13							
9.0	18.1	1.2	20.6	1.4	9.5	13.6	57.3	19.7	100.0	76.4.10	14							
9.3	16.5	-	22.4	1.5	9.0	15.2	66.0	21.6	98.2	76.4.25	15							
9.9	16.1	-	19.9	-	-	16.2	69.7	-	102.5	76.5.14	16							
6.6	13.6	-	18.3	-	-	12.8	57.6	-	87.1	76.5.29	17							

جدول ۴ صفات اندازه‌گیری شده در طول فصل رشد در سال زراعی ۹۷-۹۸
Table 4 Characteristics measured during growth season in 97-98

Table 4 Characteristics measured during growth season in 97-98

References

منابع مورد استفاده

- آبشاهی، الف. ۱۳۵۱. بررسی های چغدرقند. طرح آبیاری دز، مرکز تحقیقات کشاورزی صفوی آباد.
- شیشه گر، م. ۱۳۵۰. مطالعات کشت چغدرقند در صفوی آباد دزفول، طرح آبیاری دز، مرکز تحقیقات کشاورزی صفوی آباد.
- عبدالهیان نوqابی، م. ۱۳۷۱. بررسی تغییرات پارامترهای کمی و کیفی رشد چغدرقند در تاریخهای مختلف کاشت، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته زراعت، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس.
- علیمرادی، ا. ۱۳۷۱. پیشرفتهای حاصله در تولید چغدرقند، اصول و روش ها (ترجمه). سندیکای کارخانه های قند و شکر ایران.
- کوچکی، ع. حسینی، م. و نصیری محلاتی، م. ۱۳۷۲. رابطه آب و خاک در گیاهان زراعی (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- کولیوند، م. ۱۳۷۴. بررسی روند رشد چغدرقند در کرمانشاه. مجله علمی و تحقیقاتی چغدرقند، جلد ۱۱، شماره های ۱ و ۲.
- گوهري، ج. ۱۳۶۹. اثر زمان کاشت و برداشت بر روی کمیت و کیفیت چغدرقند در مغان. نشریه علمی و فنی مؤسسه تحقیقات و اصلاح و تهیه بذر چغدرقند، شماره هشتم.

Carter JN, Kemper WD, Traveller DJ (1985) Yield and quality as affected by early and late fall and spring harvest of sugar beet. Journal of the ASSBT 23:8-27

Dunn G, Lee GS, Schmehl WR (1990) Effect of planting date and nitrogen fertilization on soluble carbohydrate concentrations in sugar beet. Journal of Sugar Beet Research 27:1-10

Lee GS, Dunn G, Schmehl WR (1987) Effect of date of planting and nitrogen fertilization on growth components of sugar beet. Journal of the ASSBT 24:80-100